

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **G. G.**

skazanego z art. 177 § 2 kk. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego **G. G.**

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 9 listopada 2022 r. sygn. IX Ka 1177/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Opatowie

z 20 maja 2022 r. sygn. II K 10/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Opatowie wyrokiem z 20 maja 2022 r. sygn. II K 10/20, uznał G. G. za winnego tego, że:

- w dniu 9 czerwca 2019 r. w K. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierował samochodem osobowym marki „M.” nr rej. (...) w ruchu lądowym drogą krajową [...] pod wpływem środka odurzającego w postaci A-9- tetrahydrokannabinolu (THC) we krwi o stężeniu nie mniejszym niż 10 mg/ml, to jest popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie

art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych (pkt I tiret 1);

- w dniu 9 czerwca 2019 r. w K. (...), kierując samochodem osobowym marki „M.” nr rej. (...) na drodze publicznej krajowej [...], umyślnie nie zastosował się do znaku poziomego P-4, przekraczając oś drogi przy skręcie w lewo w nieprzeznaczonym do tego miejscu, to jest popełnienia wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 36 § 1 k.w. wymierzył mu karę nagany (pkt 1 tiret 2);

Ponadto na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec G. G. środek kamy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat (pkt II), zaliczając na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 sierpnia 2019 r. (pkt III), a także orzekł wobec G. G. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt IV).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez: obrońcę na korzyść oraz przez prokuratora w całości na niekorzyść oskarżonego, Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z 9 listopada 2022 r. sygn. IX Ka 1177/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że (pkt I wyroku):

1. uznał G. G. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i za to wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. G. środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 sierpnia 2019 r.;

4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. G. na rzecz pokrzywdzonej A. D., tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;

5. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. A. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych;

6. zasądził od oskarżonego G. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty za obie instancje.

W pozostałej zaś części sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II).

Od tego rozstrzygnięcia kasację wywiódł obrońca skazanego zarzucając zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 69 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 177 § 2 k.k.

W wymienionej kasacji, obrońca skazanego zawarł m.in. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację obrońcy prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze, wynikającą z art. 9 k.k.w., zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do

wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie postanowienia SN z: 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Natomiast analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego G. G. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Nie oznacza to jednak, iżby procesowo niedopuszczalne było w przyszłości uznanie zarzutów postawionych w kasacji za oczywiście zasadne. Takie rozstrzygnięcie nie stanowi bowiem swoistego prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym i w żaden sposób nie rzutuje na kierunek rozstrzygnięcia odnośnie kasacji (postanowienie SN z 11 marca 2022 r. sygn. III KO 12/22).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[f.n]